

Drodzy Rodzice, Kochane Dzieci

W tym tygodniu skupimy się na przyjaźni. Poniżej znajdują się wiersz, opowiadanie, praca plastyczna oraz zabawa prawda/fałsz.

Wysłuchanie wiersza A. Frączek „Mój przyjaciel”

„Mój przyjaciel” A. Frączek

Mój przyjaciel daję słowo,

Jest osobą wyjątkową!

Umie robić zamki z piasku,

Po podwórku biega w kasku

I dla innych się naraża

jak policjant albo strażak

Czasem bywa też piratem,

Co na statku ma armatę,

Raz rycerską nosi zbroję,

Innym razem jest kowbojem.

Kiedy się spotkamy w parku,

To podzieli się koparką

I pożyczy mi łopatkę

Lub wiaderko w żółtą kratkę.

Bardzo lubi mleczne krówki

I czerwone ciężarówki,

Piłkę nożną kopie w błocie,

Z kotem ściga się po płocie.

A w kieszonce od spódniczki

Trzyma procę i kamyczki.

Mój przyjaciel daję słowo

Jest dziewczynką wyjątkową!

Po wysłuchaniu wiersza wypowiedzi na temat przyjaciół i przyjaźni:

kogo możemy nazwać przyjacielem?

jaki powinien być przyjaciel?

w jakie zabawy mogą się bawić przyjaciele?

Uzupełnianie rozpoczętych wypowiedzi.

- Przyjaciel to...
- Przyjaciel pomaga, kiedy...
- Z przyjacielem najlepiej...

Prawda czy fałsz?

Nauczycielka mówi: „Przeczytam wam teraz zdania.

Posłuchajcie uważnie i powiedzcie, czy się z nimi zgadzacie, czy nie”:

- Prawdziwy przyjaciel to ktoś, kto nas pociesza, gdy się martwimy.
- Prawdziwy przyjaciel to ktoś, kto się z nas naśmiewa.
- Prawdziwy przyjaciel to ktoś, kto pożyczy nam swoją ulubioną zabawkę.
- Prawdziwy przyjaciel to ktoś, kto jest dla nas niemiły.
- Prawdziwy przyjaciel musi mieć tyle samo lat co Ty.

Sluchanie opowiadania M. Molickiej „Bajka o dwóch ołówkach”.

W pewnym piórniku mieszkały równo ułożone ołówki. Były kolorowe, tylko jeden był zwykły, szary. Tuż obok niego znajdował się wspaniały ołówek dwukolorowy: czerwono-niebieski. Ołówki zawsze przebywały razem, czy to leżąc obok siebie w piórniku, czy ścigając się i kreśląc wzory na papierze. Bardzo lubiły się tak razem bawić. Szary rysował kontury, a dwukolorowy wypełniał je barwami. Inne kolorowe chciały się przyjaźnić z dwukolorowym, ale on wołał szary ołówek. – Co to za zwyczaj? – szeptały oburzone, że dwukolorowy przyjaźni się z takim zwyczajnym. – To nie wypada! – powtarzały. Ale dwukolorowy nie słuchał tego gadania, szarak zresztą też. Obydwa przecież bardzo się lubiły. Aż pewnego razu wydarzyło się nieszczęście straszne: dwukolorowemu złamały się grafity! – Będzie do wyrzucenia – szeptały między sobą ołówki, z satysfakcją przekazując sobie tę wieść. Dwukolorowy bardzo się zasmucił, szarak jeszcze bardziej. – Jak mu pomóc, co zrobić? – pytał sam siebie – Nie pozwolę, aby taki wspaniały ołówek został wyrzucony. Wziął przyjaciela na plecy i pomaszerował szukać lekarza ołówków. Długo szukali pomocy. Szary ołówek był bardzo zmęczony, co chwilę odpoczywał. Nareszcie znalazł bardzo starą temperówkę. – Spróbuję wam pomóc – rzekła i bardzo ostrożnie zabrała się do pracy. – Uff, już po zabiegu – powiedziała – Udało się, jesteś wprawdzie krótszy, ale nadal pięknie możesz rysować, co tylko zechcesz. – Naprawdę? – spytał z niedowierzaniem dwukolorowy. – Pomogłam tobie, ale największą przysługę oddał ci twój przyjaciel, szary ołówek. – E, tam – powiedział szarak zawstydzony tą pochwałą – My jesteśmy prawdziwi przyjaciele, on nie zdradził naszej przyjaźni dla innych, kolorowych, więc ja... – tutaj zaczął się jękać bardzo wzruszony. Dwukolorowy nic nie powiedział, tylko przytulił się do niego. Wróciły razem do piórnika.

.Rozmowa na temat bohaterów bajki i na temat przyjaźni:

- Jak wyglądały ołówki leżące w piórniku?
- Jak inne ołówki mówiły o tej przyjaźni?
- Co zrobił ołówek szary, gdy przyjaciela spotkało nieszczęście?
- Jakie cechy charakteru miał ołówek szary, a jakie były ołówki kolorowe?
- Jak należy postępować ,aby być dobrym przyjacielem?
- Co warto zrobić, gdy pokłóciliśmy się z przyjacielem?

Praca plastyczna – serce dla przyjaciela

Potrzebne będą farby oraz ołówek z gumką. Końcówkę ołówka zanurzamy w farbie i odbijamy na kartce.

